

В.М. МАЗУР, З.М. БІГАН, П.С. ДЕРЕЧКЕЙ, О.М. ПОП

Інститут електронної фізики НАН України

(Вул. Університетська 21, Ужгород 88017; e-mail: pop.ksenja@gmail.com)

**ДО ПИТАННЯ ПРО МЕХАНІЗМ
ФОТОНЕЙТРОННИХ РЕАКЦІЙ НА ЛЕГКИХ
ІЗОТОПАХ ТЕЛУРУ В ОБЛАСТІ 10–18 MeV**

УДК 539.172.2

В інтервалі енергії гамма-квантів 10–18 MeV проведено вимірювання виходу і розраховано переріз реакції $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$. Одержаний переріз співставляється з перерізом реакції $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$. Експериментальні результати порівнюються з теоретичними розрахунками, проведеними в рамках програмного пакета TALYS-1.9. Установлено домінування статистичного механізму для (γ, n) реакцій на досліджуваних ядрах.

Ключові слова: гігантський дипольний резонанс, атомне ядро, ядерні реакції, переріз, гальмівний гамма-спектр, ізомерне відношення.

1. Вступ

Гігантський дипольний резонанс (ГР) являє собою головну особливість в перерізах поглинання гамма-квантів атомними ядрами σ_{tot} в області 10–20 MeV, однією з фундаментальних мод їх збудження. Дослідження ГР зіграло визначну роль у формуванні сучасних уявлень про колективні збудження в ядрах.

Вивчення характеристик ГР було проведено як безпосереднім вимірюванням перерізу σ_{tot} методом поглинання [1, 2], так і методом сумування перерізів парціальних каналів розпаду ГР, тобто сумування перерізів (γ, n) , $(\gamma, 2n)$, $(\gamma, 3n)$ і т. д. реакцій [3]. В останні роки центр уваги досліджень перемістився в значній мірі із вивчення грс-характеристик ГР і його систематик на дослідження парціальних каналів розпаду ГР з фіксацією конкретних виділених станів дочірніх ядер [4].

Новий підйом інтересу до дослідження фотоядерних реакцій в області ГР, що спостерігається в останній час, зв'язаний з кількома причинами і, в тому числі, як із створенням принципово нових ін-

тенсивних джерел квазімонохроматичного гамма-випромінювання [5, 6], так і з необхідністю одержання відсутньої інформації по перерізах фотоядерних реакцій, зокрема для астрофізичних обчислень [7].

Як відомо з астрофізики, ядра, важчі за залізо, синтезовані в основному в реакціях нейтронного захоплення (r - і s -процеси). Але є в наявності кілька десятків нейтронно-дефіцитних стабільних ізотопів, екранованих від захоплення швидких нейтронів стабільними ізобарами. Ці ядра, звичайно згадувані як p -ядра, продукуються через ланцюжок фотоядерних реакцій (γ, n) , (γ, p) , (γ, α) [8, 10]. До обчислень багатьох p -процесів необхідна бібліотека даних, що включає десятки перерізів реакцій. Незважаючи на зусилля, зроблені в останні роки, експериментальна інформація про характеристики фотоядерних реакцій, включаючи протікання p -процесів є дуже недостатньою. До p -ядер належить і легкий ізотоп ^{120}Te [10].

Легкі ізотопи телуру ^{120}Te і ^{122}Te близькі по своїй природі і аналізуючи механізми (γ, n) реакцій для них доцільно розглянути їх разом. До теперішнього часу переріз (γ, n) реакцій на ^{122}Te не визначався, а на ^{120}Te переріз був виміряний нами недавно [11].

© В.М. МАЗУР, З.М. БІГАН, П.С. ДЕРЕЧКЕЙ,
О.М. ПОП, 2021

ISSN 0372-400X. Укр. фіз. журн. 2021. Т. 66, № 4

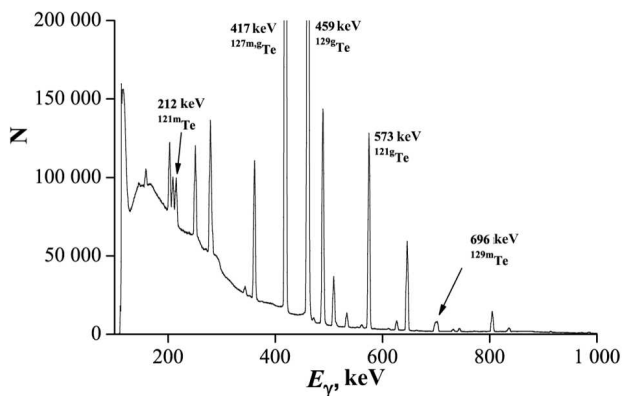

Рис. 1. Ділянка апаратного спектра від опроміненої мішені

Систематичне вивчення еволюції форми гігантського резонансу було проведено для важких ізотопів $^{124-130}\text{Te}$ і $^{140,142}\text{Ce}$ в роботі [12]. Оскільки число нейтронів цих ізотопів міняється від 72 до 84, цілком авторів було вивчення еволюції характеристик ГР поблизу замкненої оболонки $N = 82$ (^{140}Ce). Вимірювання проводилося в області 8–26 МеВ. При цьому визначався повний переріз фотонейтронних реакцій $\sigma_{\text{tot}} = \sigma(\gamma, n) + \sigma(\gamma, 2n) + \sigma(\gamma, n) + \dots$.

Метою даної роботи є вивчення перерізів і механізму реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ та $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$ в області енергій 10–18 МеВ.

2. Методика експерименту

Для проведення досліджень була використана активаційна методика. Досліджувані мішені були виготовлені у вигляді дисків склоподібного окису телуру TeO діаметром 25 мм, товщиною 2 мм і чистотою 99,99%. Опромінення дослідних зразків проводилося на гальмівному гамма-пучку мі-

Таблиця 1. Спектроскопічні характеристики

№ з/п	Ізотоп	B_n	J^π	E_{iso} , кеВ	E_γ , кеВ	$T_{1/2}$	α , %
1	^{119m}Te	–	$11/2^-$	261	1212	4,7 дня	66,2
2	^{119g}Te	10,292	$1/2^+$	–	644	16,05 год	84,0
3	^{121m}Te	–	$11/2^-$	294	212	154 дня	81,4
4	^{121g}Te	9,834	$1/2^+$	–	573	19,16 год	80,3
5	^{129m}Te	–	$11/2^-$	105	696	33,6 дня	2,6
6	^{129g}Te	8,419	$3/2^+$	–	456	69,6 хв	7,7

кротрона М-30 відділу фотоядерних процесів Інституту електронної фізики НАН України. Основні характеристики мікротрона приведені в роботі [13]. Зміна енергії прискорених електронів відбувалася двома способами і в широких межах – зміною числа орбіт електронного пучка, а в межах одного числа орбіт – зміною величини напруженості провідного магнітного поля. Величина напруженості провідного магнітного поля контролювалася методом магнітного резонансу. Розкид по енергії електронного пучка в прискорювачі не перевищує $\pm(5-20)\Omega$ кеВ [13]. Тут $\Omega = H/H_0$, де H – величина провідного магнітного поля мікротрона, H_0 – циклотронне поле. В мікротроні звичайно $\Omega \cong 1$ [13]. Середній струм становив 5 $\mu\text{а}$. Фіксація значень струму велася в автоматичному режимі з кроком 1,2 с. Опромінення дослідних зразків здійснювалося в області 10–18 МеВ з кроком $\Delta E = 0,5$ МеВ. Час опромінення t_{irr} становив 20 хвилин при високих енергіях і 2 години поблизу порога (γ, n) реакцій. Часи охолодження і вимірювання вибиралися з оптимальних умов реєстрації гамма-ліній від розпаду дочірніх ядер. При цьому прорахунки реєструючої апаратури були менші від 5%.

Гамма-спектри опроміненних мішеней вимірювалися гамма-спектрометром з високою роздільною здатністю на базі HPGe-детектора об'ємом 175 см^3 , 8192-канальним аналізатором CANBERRA, зв'язаним з комп'ютером для накопичення даних. Роздільна здатність детектора становила 1,9 кеВ для лінії 1332 кеВ кобальту-60. Ділянка апаратного спектра від опроміненої мішені наведена на рис. 1.

3. Експериментальні результати і їх аналіз

Паралельно з вимірюванням гамма-ліній від розпаду ^{119}Te і ^{121}Te проводилося вимірювання гамма-ліній від розпаду ^{129}Te , одержаного в реакції $^{130}\text{Te}(\gamma, n)^{129m,g}\text{Te}$, які використовувалися для нормування і калібровки виходів реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ та $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$. Перерізи реакцій $^{130}\text{Te}(\gamma, n)^{129}\text{Te}$ бралися із роботи [12].

Спектроскопічні характеристики від розпаду основних і ізомерних станів ізотопів ^{119}Te , ^{121}Te і ^{129}Te наведені в табл. 1 [14–17].

В табл. 1 наведені такі величини: B_n – порогові (γ, n) реакцій, J^π – спин-парність, E_{iso} – енергія ізомерного рівня, E_γ – енергія аналітичної гамма-

лінії, $T_{1/2}$ – період напіврозпаду, α – інтенсивність відповідних гамма-ліній.

Безпосередньо в експерименті нами були одержані відношення виходів збудження основних станів ізотопів ^{119}Te і ^{121}Te (Y_1 і Y_2) до виходу збудження основного стану ізотопу ^{129}Te (Y_3):

$$\eta_1 = Y_1/Y_3 = c_1 b_{13}(\lambda_1 \varphi_3 f_3/\lambda_3 \varphi_1 f_1) (N_1/N_3);$$

$$\eta_2 = Y_2/Y_3 = c_1 b_{23}(\lambda_2 \varphi_3 f_3/\lambda_3 \varphi_2 f_2) (N_2/N_3).$$

Тут c – коефіцієнт, що враховує прорахунки і накладання імпульсів, b_{13} , b_{23} – відношення вмісту відповідних ізотопів в мішені ($b_{13} = b_3/b_1$, $b_{23} = b_3/b_2$), λ – постійна розпаду, $\varphi = \xi k \alpha$, де ξ – фотоефективність реєстрації аналітичних гамма-ліній при розпаді основних станів, k – коефіцієнт самопоглинання цих ліній в матеріалі досліджуваної мішені, α – інтенсивність аналітичних гамма-ліній, f – часова функція:

$$f = [1 - \exp(-t_{\text{irr}})] \exp(-t_{\text{cool}})[1 - \exp(-t_{\text{meas}})],$$

t_{irr} , t_{cool} , t_{meas} – часи опромінення, охолодження і вимірювання, N – число імпульсів під фотопіками аналітичних гамма-ліній.

Для всіх ізотопів телуру в реакціях (γ, n) заселялися основні і ізомерні стани. При цьому повний вихід (γ, n) реакції Y_n зв'язаний з виходами збудження основного Y_g і ізомерного стану Y_m таким чином:

$$Y_n = Y_g + Y_m = Y_g(1 + Y_m/Y_g) = Y_g(1 + d).$$

Ізомерне відношення виходів d було визначено нами в окремому експерименті раніше [18]. Таким чином, вимірюючи відношення виходів заселення в реакціях (γ, n) основних станів ізотопів телуру, ми визначили відношення повних виходів у реакціях (γ, n) на ізотопах ^{120}Te і ^{122}Te до повного виходу реакції $^{130}\text{Te}(\gamma, n)^{129}\text{Te}$, тобто Y_n^{120}/Y_n^{130} та Y_n^{122}/Y_n^{130} . Одержані результати наведені на рис. 2. Темними точками приведені відношення виходів Y_n^{120}/Y_n^{130} , а світлими – Y_n^{122}/Y_n^{130} . Середньоквадратична похибка становить менше 1% і не перевищує розміри точки.

Наявність експериментальних залежностей відношення виходів від максимальної енергії гальмівного гамма-спектра дозволяє, використовуючи переріз реакції $^{130}\text{Te}(\gamma, n)^{129}\text{Te}$ виміряний раніше [12], розрахувати перерізи реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$

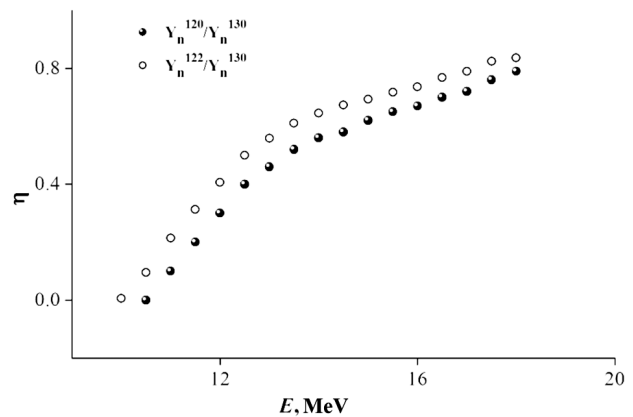

Рис. 2. Відношення виходів Y_n^{120}/Y_n^{130} та Y_n^{122}/Y_n^{130}

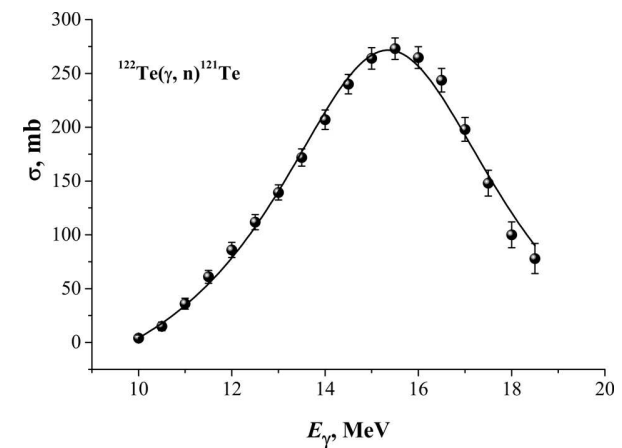
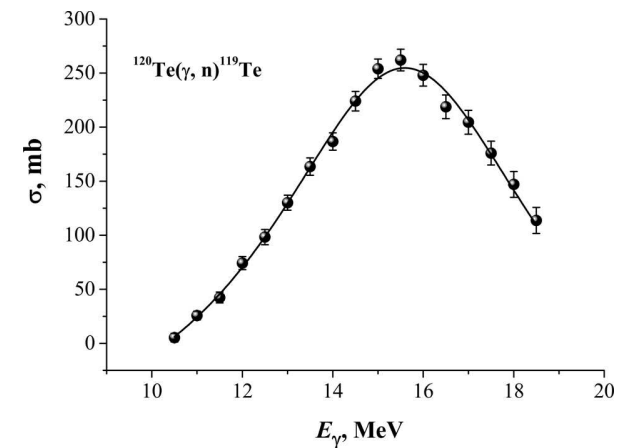

Рис. 3. Перерізи реакції $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ і $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$

і $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$. Розрахунок вівся методом оберненої матриці [19] з кроком 1 MeV. Дані перерізи реакцій (γ, n) наведені на рис. 3.

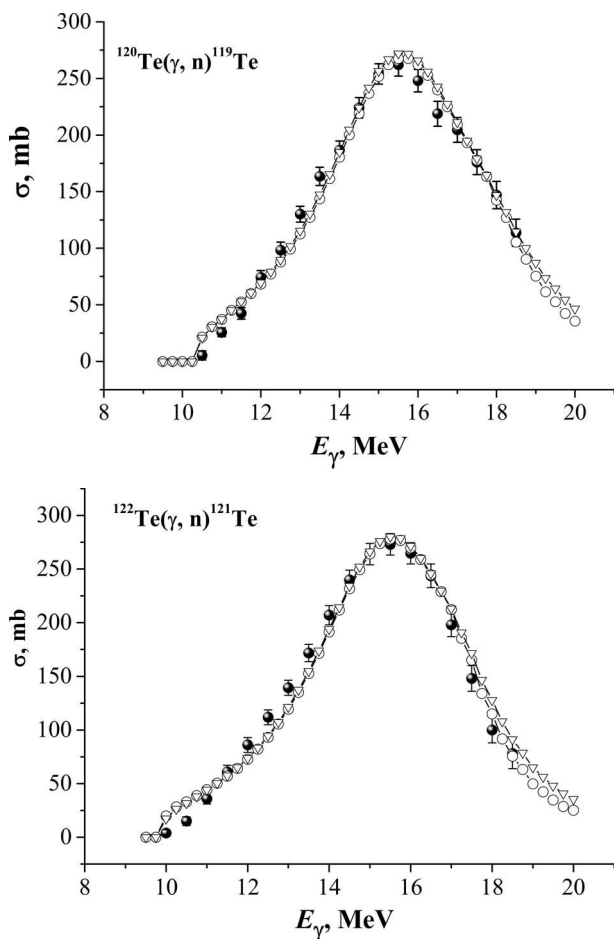

Рис. 4. Порівняння результатів розрахунку перерізів реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ і $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$ і експерименту

Таблиця 2. Параметри кривої Лоренца

Ізотоп	σ_0 , мб	E_0 , МеВ	Γ_0 , МеВ
^{120}Te	$262,6 \pm 2,1$	$15,47 \pm 0,10$	$5,33 \pm 0,11$
^{122}Te	$274,1 \pm 2,1$	$15,27 \pm 0,10$	$4,76 \pm 0,08$

Перерізи мають однокорбу форму з максимумом при енергії $\sim 15,4$ МеВ. Суцільною кривою на рис. 3 наведений результат апроксимації перерізу кривою Лоренца:

$$\sigma(E) = \sigma_0(E^2\Gamma_0^2 / [(E^2 - E_0^2)^2 + E^2\Gamma_0^2]).$$

Тут σ_0 , E_0 , Γ_0 – параметри. Апроксимація здійснювалася методом найменших квадратів. Одер-

жані в результаті підгонки значення параметрів приведені в табл. 2.

З метою порівняння експериментальних результатів з теоретичними оцінками нами проведені розрахунки перерізів реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ та $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$ за допомогою програмного пакета TALYS-1.9 [20].

В межах розрахункової процедури використовувалась така схема: ядро-мішень з наступними характеристиками (Z_i, N_i) і спин-парністю (J_i, π_i) поглинає гамма-квант з енергією E_γ і формується компаунд-ядро з енергією збудження E_c ($E_c = E_\gamma$) і спектром можливих значень спіну і парності (J_c, π_c). Розраховується повний переріз фотопоглинання σ_{tot} за допомогою параметризованих характеристик гігантського $E1$ -резонансу. Розпад збудженого ядра відбувається у відповідності з статистичним механізмом Хаузера-Фешбаха [21], при цьому враховується домішка напівпрямих процесів, яка становила для обох ізотопів долі процента при енергії $E_\gamma = 12$ МеВ і (6–8)% при енергії $E_\gamma = 18$ МеВ. Емісія нейтронів на конкретні рівні (зони) дочірнього ядра розраховується з використанням коефіцієнтів проникності T_1 , які знаходилися по оптичній моделі. При цьому до енергії збудження дочірніх ядер $= 3$ МеВ бралися конкретні дискретні рівні з бази RIPL-3 [22]. При більш високих енергіях збудження спектр вважався неперервним, описувався густиною рівнів $\rho(E, J, \pi)$ і розбивався на певну кількість енергетичних зон. В нашому випадку 50. Для кожної зони визначався ефективний коефіцієнт проникності T_l^{eff} .

Для опису густини рівнів ρ в розрахунках використовувалися два підходи: модель постійної температури і зворотно зміщена по енергії модель фермі-газу [20–24]. Результати розрахунку перерізів реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ і $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$ і їх порівняння з експериментом наведено на рис. 4. Світлими кружечками позначено результат розрахунків з використанням моделі постійної температури, трикутниками – зміщеної по енергії моделі фермі-газу, темними точками – експериментальні результати. Із рисунка видно, що обчислення згідно з моделлю постійної температури і зміщеної по енергії моделі фермі-газу дають дуже близькі результати.

Порівняння теоретичних і експериментальних даних показує на їх задовільне узгодження, що,

в свою чергу, свідчить про основний внесок статистичного механізму у переріз розглянутих (γ, n) реакцій і відповідно порівняно малий внесок напівпрямих процесів.

4. Висновки

Експериментальні дослідження реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ і $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$ були проведені на гальмівному гамма-пучку мікротрона М-30 відділу фотоядерних процесів Інституту електронної фізики НАН України в області максимальних енергій гамма-квантів 10–18 МеВ. Використовувалась активаційна методика.

В результаті проведених вимірів визначено відношення повних виходів реакцій (γ, n) на ізотопах ^{120}Te і ^{122}Te до повного виходу реакції $^{130}\text{Te}(\gamma, n)^{129}\text{Te}$, тобто Y_n^{120}/Y_n^{130} та Y_n^{122}/Y_n^{130} , що дозволило, використовуючи переріз реакції $^{130}\text{Te}(\gamma, n)^{129}\text{Te}$ виміряний раніше [12], розрахувати як абсолютні виходи, так і перерізи реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ і $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$.

За допомогою програмного пакета TALYS-1.9 проведено розрахунки перерізів (γ, n) реакцій для ізотопів ^{120}Te та ^{122}Te в інтервалі енергій 10–18 МеВ. При порівнянні теоретичних і експериментальних результатів одержано їх задовільне узгодження, що дозволило зробити висновок про домінування статистичного механізму реакцій $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$ та $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$.

1. G.M. Gurevich, L.E. Lazareva, V.M. Mazur, S.YU. Merkulov, G.V. Solodukhov, V.A. Tyutin. Total nuclear photoabsorption cross-section in the region $150 < A < 190$. *Nucl. Phys. A* **351**, 265 (1981).
2. Г.М. Гуревич, Л.Е. Лазарева, В.М. Мазур, О.Ю. Меркулов, Г.В. Солодухов, В.А. Тютин. О ширине Е1-гигантского резонанса деформированных ядер в области $150 < A < 286$. *Письма в ЖЭТФ*. **28**, 168 (1978).
3. A.V. Varlamov, V.V. Varlamov, D.S. Rudenko, M.E. Stepanov. Atlas of Giant Dipole Resonances. IAEA, *INDS (NDS)-394* (Vienna, Austria, 1999).
4. В.М. Мазур. Возбуждение изомерных состояний ядер в фотонейтронных реакциях в области гигантского дипольного резонанса. *ФЭЧАЯ* **31**, 386 (2000).
5. H.R. Weller, M.W. Ahmed *et al.* Research opportunities at the upgraded HIγS facility *Progr. Part. Nucl. Phys.* **62**, 257 (2009).
6. K. Horikawa, S. Miyamoto, S. Amano, T. Mochizuki. Measurements for the energy and flux of laser Compton

- scattering γ -ray photons generated in an electron storage ring: NewSUBARU. *Nucl. Instr. Meth. A* **618**, 209 (2010).
7. C. Nair, F.R. Junghans, M. Erhard *et al.* Dipole strength in ^{144}Sm studied via (γ, n) , (γ, p) and (γ, α) reactions. *Phys. Rev. C* **81**, 055806 (2010).
  8. E.M. Burbige, G.R. Burbige, W.A. Fowler, F. Hoyle. Synthesis of the elements in stars. *Rev. Mod. Phys.* **29**, 547 (1957).
  9. R.D.L. Lambert. The p -nuclei: abundances and origins. *Astron. Astrophys. Rev.* **3**, 201 (1992).
  10. M. Arnould, S. Goriely. The p -process of stellar nucleosynthesis: Astrophysics and nuclear physics states. *Phys. Rep.* **384**, 1 (2003).
  11. В.М. Мазур, З.М. Біган, П.С. Деречкей, В.А. Желтоножський, А.М. Саврасов. Дослідження перерізів (γ, n) реакцій на p -ядрах ^{120}Te , ^{136}Ce в області енергій гігантського Е1-резонансу. *Ядерна фізика і енергетика*. **20**, 228 (2019).
  12. A. Lepretre, H. Beil, R. Bergere P. Carlos, J. Fagot, A. De Miniac, A. Veyssiere. A study of the Giant Dipole Resonance in doubly even tellurium and cerium isotopes. *Nucl. Phys. A* **258**, 350 (1976).
  13. S.P. Kapica, V.N. Melekhin. *The Microtron* (Harwood Academic, 1978).
  14. R.B. Firestone. *Table of Isotopes, 8th edition* (J. Wiley and Sons, 1996).
  15. D. Symochko, E. Browne, J.K. Tuli. Adopted levels gammas for $A = 119$. *Nucl. Data Sheets* **110**, 2945 (2009).
  16. S. Ohya. Adopted levels gammas for $A = 123$. *Nucl. Data Sheets* **102**, 547 (2004).
  17. Y. Tendow. Adopted levels gammas for $A = 129$. *Nucl. Data Sheets* **77**, 631 (1996).
  18. V.M. Mazur, D.M. Symochko, Z.M. Bigan, T.V. Poltorzhyska. Excitation of the $^{119}\text{Te}^m$, $^{121}\text{Te}^m$, $^{123}\text{Te}^m$, $^{127}\text{Te}^m$ and $^{129}\text{Te}^m$ isomer in (γ, n) reaction from 10 to 22 MeV. *Phys. Rev. C* **87**, 044604 (2013).
  19. O.V. Bogdankevich, F.A. Nikolaev. *Methods in Bremsstrahlung Research* (Academic Press, 1966).
  20. A.J. Koning, S. Hilaire, M.C. Duijvestijn. TALYS-1.0: Comprehensive nuclear reaction modelling. In: *Proceedings of the International Conference on Nuclear Data for Science and Technology – ND2007, April 22–27, 2007, Nice, France* (2007), p. 211.
  21. W. Hauser, H. Feshbach. The inelastic scattering of neutrons. *Phys. Rev.* **87**, 336 (1952).
  22. P. Capote, M. Herman, P. Obloshinsky *et al.* RIPL – Reference Input Parameter Library for Calculation of Nuclear Reactions and Nuclear Data Evaluations. *Nucl. Data Sheets* **110**, 3107 (2009).
  23. W. Dilg, W. Schantl, H. Vonach, M. Uhl. Level density parameters for the back-shifted fermi gas model in the mass range $40 < A < 250$. *Nucl. Phys. A* **217**, 269 (1973).

24. A. Gilbert, A.G.W. Cameron. A composite nuclear-level density formula with shell corrections. *Can. J. Phys.* **43**, 1446 (1965).

Одержано 26.07.20

V.M. Mazur, Z.M. Bigan, P.S. Derechkey, O.M. Pop

ON THE MECHANISM OF PHOTONEUTRON REACTIONS AT LIGHT TELLURIUM ISOTOPES IN THE 10–18 MeV INTERVAL

The yield of the $^{122}\text{Te}(\gamma, n)^{121}\text{Te}$ reaction is measured, and its cross-section is calculated in a gamma-ray energy interval

of 10–18 MeV. The obtained cross-section is compared with the cross-section of the reaction $^{120}\text{Te}(\gamma, n)^{119}\text{Te}$. The experimental results are compared with those of theoretical calculations performed with the use of the software package TALYS-1.9. The statistical mechanism dominant in (γ, n) reactions at the studied nuclei is found.

Keywords: giant dipole resonance, atomic nucleus, nuclear reactions, cross-section, bremsstrahlung gamma spectrum, isomeric ratio.